

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419206329
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4419206329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Bratislava, Majerníková 3479/3A, proti žalovanej: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., M. XXX/XX, o zaplatenie 459 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18Csp/167/2019-78 zo dňa 6. októbra 2020, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručou na súd dňa 13.12.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 190 eur, odplatu vo výške 56,00, zmluvnú pokutu vo výške 33 eur, poplatky za upomienky vo výške 180 eur, zmluvné úroky tak ako je uvedené v žalobe a úrok z omeškania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405702494 zo dňa 22.12.2015 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanej, ako dlžníkovi, úver vo výške 200,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 56,00,- Eur a úrok vo výške 70% ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 22.12.2016. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratil výhodu splátok, úver sa stal splatným a žalobca vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- Eur. Žalovaný je povinný zaplatiť 180,- Eur za zaslané upomienky. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu vo výške 10,- Eur. Právny zástupca žalobcu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 190,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur, poplatky za upomienky vo výške 180,- Eur, zmluvný úrok vo výške 70,00% ročne zo sumy 200,- Eur od 22.12.2015 do 21.02.2017, zo sumy 195,- Eur od 22.02.2015 do 28.03.2017, zo sumy 190,- Eur od 29.03.2015 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 126,72,- Eur od 22.12.2016 do zaplatenia a trovy konania. Podaním doručeným na súd dňa 02.10.2020 zoberal právny zástupca žalobcu žalobu v časti

zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, poplatkov za upomienky vo výške 180 eur, zmluvného úroku vo výške 70,00% ročne zo sumy 200,- Eur od 22.12.2015 do 21.02.2017, zo sumy 195,- Eur od 22.02.2015 do 28.03.2017, zo sumy 190,- Eur od 29.03.2015 do zaplatenia a odplaty vo výške 56 späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 190 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 126,72 eur od 22.12.2016 do zaplatenia a trovy konania. Zástupkyňa žalobcu v priebehu konania uviedla, že všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru boli spotrebiteľovi odovzdané spolu so zmluvou. Poukázala na to, že na druhej strane zmluvy pod bodom 3 v 1. odseku pod dátumom kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru je uvedená skutočnosť, že všeobecné podmienky boli žalovanej odovzdané. Pokiaľ ide o odplatu vo výške 196 eur má sa jednať o sumu tvoriacu súčet úrokov a odplaty spojených so spotrebiteľským úverom. Úrok bol zmluve uvedený vo výške 70 % ročne. Nevedela bližšie vysvetliť, prečo je úrok z poskytnutého úveru v sume 70 % ročne vyšší ako zmluve uvádzaná RPMN vo výške 28 % ročne. Podľa nej to má vyplývať z výpočtu, ktorý súdu predložila. Odplatu vo výške 56 eur si žalobca podľa nej účtoval za to, že bol spotrebiteľovi poskytnutý úver vo výške 200 eur. Uviedla, že priemerná hodnota RPMN vo výške 23,56 % ročne je vyrátaná na základe vzorca, ktorý je vo všeobecných podmienkach a viaže sa k odplate. Má sa viazať na poskytnutý spotrebiteľský úver pri podpísaní zmluvy. Uviedla ďalej, že žalovaná prevzala sumu 200 eur, má to vyplývať z potvrdenia o spôsobe poskytnutia úveru. Uviedla ďalej, že v zmluve je uvedená jedna splátka. Žalovaná mala požiadať žalobcu o splácanie dohodou o možnosti splácať úver, nemá ju k dispozícii. Nevie uviesť aká mala byť výška splátok. Tým, že žalovaná dohodnú nespĺnila bola dohoda od počiatku zrušená. Nemá doklad o tom, že bola výzva doručovaná žalovanej. Podľa nej je v čiastočnom späťvzati žaloby zle uvedený úrok z omeškania správne má byť uvedený, že žiadajú úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 190 eur od 23.12.2006 do zaplatenia. Úrok z omeškania požaduje od 23.12.2016 preto, že je to deň nasledujúci po dni kedy mal byť úver podľa zmluvy v plnom rozsahu splatený. Súd doručil žalovanej žalobu dňa 25.06.2020 a vyzval ju aby sa k žalobe v lehote určenej súdom vyjadrila súlade s § 167 ods. 2 civilného sporového poriadku. Žalovaná na výzvu súdu nereagovala, súdom nariadeného pojednávania sa nezúčastnila hoci bola naň riadne a včas predvolaná. Svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila.

2. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

Súd konanie v časti zaplatenia odplaty vo výške 56 eur, poplatkov za upomienky vo výške 180 eur, zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, zmluvného úroku vo výške 70 % ročne zo sumy 200 eur od 22.12.2015 do 21.02.2017, zmluvného úroku vo výške 70 % ročne zo sumy 195 eur od 22.02.2015 do 28.03.2017 a zmluvného úroku vo výške 70 % ročne zo sumy 190 eur od 29.03.2015 do zaplatenia zastavuje.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

4. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá dňa 22.12.2015 zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona číslo 129 /2010 Z.z.. Podľa zmluvy žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej dohodnutým spôsobom bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 200 eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola uvedená sumou 196 eur (v bode 1 zmluvy), v bode 2 zmluvy bola odplata uvedená v sume 56,00 eur. Úrok bol dohodnutý vo výške 70,00 % ročne. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 22.12.2016. RPMN bola uvedená vo výške 28 % (v bode 2 zmluvy). V bode 3 zmluvy bola priemerná hodnota ročnej RPMM uvedená vo výške 23,66 % . Úver mal byť zaplatený v celkovej výške 396 eur bez určenia splátok. V zmluve bola uvedená zmluvná pokuta vo výške 33 eur. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaná sa zaväzuje uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30 eur do piatich dní od doručenia písomnej výzvy. Úver mal byť poskytnutý zmenkou. Podľa internetovej stránky Národnej banky Slovenska (www.nbs.sk), časť banková úroková štatistika mal súd preukázané, že v decembri 2015, teda v čase uzavretia zmluvy medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným bola ročná percentuálna miera nákladov pre spotrebiteľské úvery v priemere 11,2210 %. Z výzvy na úhradu zo dňa 25.04.2016 mal súd preukázané, že žalobca adresoval žalovanej výzvu na úhradu 4 omeškaných splátok v celkovej výške 132 EURO a pokuty vo výške 30 EUR do siedmich dní odo dňa doručenia výzvy. Doručenie výzvy žalovanej ani podanie výzvy na poštovú prepravu si preukazom nemal.

5. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1 a 2), citované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o

iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (§ 1 ods. 2 veta prvá, § 1 ods. 3 písm. f), § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. b)), citované ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva OZ a citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zákon č. 160/2015 Z. z. - § 145 ods. 2, § 259 a § 290), odôvodnil nasledovne:

Právny zástupca žalobcu zobral žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, poplatkov za upomienky vo výške 180 eur, zmluvného úroku vo výške 70,00% ročne zo sumy 200,- Eur od 22.12.2015 do 21.02.2017, zo sumy 195,- Eur od 22.02.2015 do 28.03.2017, zo sumy 190,- Eur od 29.03.2015 do zaplatenia a odplaty vo výške 56 späť, súd preto konanie v tejto časti zastavil. Súd konštatuje, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal byť spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej formou zmenky. Súd vyzval právneho zástupcu žalobcu (§ 259 C.s.p.), aby na termín pojednávania doručil hodnoverný doklad preukazujúci vyplatenie sumy 200 eur žalovanej. Napriek výzve súdu právny zástupca žalobcu súdu žiadny hodnoverný doklad potvrdzujúci vyplatenie spotrebiteľského úveru žalovanému nepredložil. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že vyplatenie sumy 200 eur má vyplývať z potvrdenia o spôsobe poskytnutia úveru. Žiaden hodnoverný doklad však súdu v tomto smere nepredložila. Súd teda nemal preukázané, že by žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver tak ako je uvedené v zmluve, žalobu preto čo do istiny zamietol. Súd je toho názoru, že zmluva o poskytnutí pôžičky uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou. Táto zmluva neobsahuje správne uvedenú ročnú priemernú mieru nákladov tak, ako to predpokladá zákon č. 129/2010 Z.z. v platnom znení. V zmluve je uvedená ročná priemerná miera nákladov v dvoch výškach, najprv vo výške 28% a potom vo výške 23,66%. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola v období december 2016, teda v čase, keď bola zmluva uzavretá ročná priemerná miera nákladov pre spotrebiteľské úvery vo výške 11,2210%. Podľa názoru súdu ročná priemerná miera nákladov uvedenou v zmluve navyše nezohľadňuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov a 70% ročný úrok uvedený v zmluve. Podľa názoru súdu nie je možné, aby bola ročná priemerná miera nákladov úvodzovky zmluve nižšia ako uvedený zmluvný úrok. Zástupkyňa žalobcu súdu na pojednávaní metodiku výpočtu RPMN v uvedenom prípade nevedelo dostatočne vysvetliť. Zmluva navyše obsahuje zavádzajúci údaj o výške odplaty za poskytnutý úver. Kým v bode 1 zmluvy je uvedená odplata vo výške 196 eur, v bode 2 zmluvy je uvedená odplata vo výške 56 eur. Preto, že zmluva neobsahuje správne uvedenú RPMN a obsahuje zavádzajúci údaj o výške odplaty za poskytnutý úver súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov a zamietol žalobu v časti žalovanej odplaty (v časti v ktorej nebola žaloba zobrazená späť) za poskytnutie peňažných prostriedkov. Súd nemal preukázané, že by žalobca žalovanej skutočne poskytol úver a preto, ani skutočnosť, že sa žalovaná zo splácaním úveru dostala do omeškania, žalobu preto súd zamietol aj v časti žalovaných úrokov z omeškania. O trovách konania súd rozhodol v súlade s §255 ods. 1 s prihliadnutím na § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaná bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, žalovanej však podľa názoru súdu žiadne trovy konania nevznikli, preto jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v jeho zamietajúcom výroku a nadväzujúcom výroku o náhrade trov konania napadol len žalobca domáhajúci sa v tejto časti jeho zrušenia vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď súdu prvej inštancie vyčítal to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP). V dôvodoch odvolania žalobca poukázal na obsah zmluvy a na to, že žalovaný svojím slobodným, vážnym a zrozumiteľným prejavom vôle potvrdil prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky, keď aplikácia ustanovenia § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy nie je na tomto mieste správna, prevzatie zmenky zo strany žalovaného sporné nie je, keď na konci zmluvy o úvere sa nachádza žalovaným podpísané potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti, ktorá bola súčasťou žalobného návrhu, teda v zmysle uvedeného nie je sporné prevzatie zmeny zo strany žalovaného, pričom samotný fakt, že žalovaný predmetnou zmenkou nedisponuje potvrdzuje tú skutočnosť, že predmetná zmenka bola uhradená a žalobca žiadal pri vyplatení zmenkovej sumy vrátenie aj predmetnej zmenky, ktorú žiada súd. V tomto smere poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoZm/1/2015 zo dňa 23.4.2015 a na to, že žalovaný mal právo od zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy. Ďalej uviedol, že jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok), pričom v prípade žalovaného má za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania. Žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojím podpisom, keď vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa, nedostatok opatrnosti spotrebiteľa

taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalovaný ku dňu podania návrhu neuhradil ani len istinu poskytnutého spotrebiteľského úveru, od žalovaného eviduje úhrady vo výške 82 eur.

7. Vyjadrenie žalovanej k podanému odvolaniu podané nebolo.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých častiach potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, keď súčasne o trovách odvolacieho konania strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že v odvolacom konaní inak úspešnej žalovanej, ktorej vzniklo právo na náhradu trov konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

9. V danej veci sa žalobca domáhal zaplata sumy 190 Eur spolu s odplatom vo výške 56 Eur, zmluvnou pokutou vo výške 33 Eur, poplatkov za upomienky vo výške 180 Eur spolu so zmluvnými úrokmi a úrokom z omeškania titulom nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 405702494. Súd konanie v časti zaplata odplaty vo výške 56 Eur, poplatkov za upomienky vo výške 180 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 33 Eur, zmluvného úroku vo výške 70 % ročne zo sumy 200 Eur od 22.12.2015 do 21.02.2017, zmluvného úroku vo výške 70 % ročne zo sumy 195 Eur od 22.02.2015 do 28.03.2017 a zmluvného úroku vo výške 70 % ročne zo sumy 190 Eur od 29.03.2015 do zaplata zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP, pretože žalobca v tejto časti žalobu zobral späť. Vo zvyšku súd prvej inštancie žalobu zamietol, t. j. v časti istiny z dôvodu, že žalobca súdu nepredložil žiadny hodnoverný dôkaz, že žalovanej poskytol spotrebiteľský úver, tak ako je uvedené v zmluve. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva neobsahuje správne uvedenú RPMN a obsahuje zavádzajúci údaj o výške odplaty za poskytnutie úveru, a preto považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov a vzhľadom na to, žalobu v časti zaplata odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov zamietol. Keďže súd nemal preukázané, že by žalobca žalovanej skutočne poskytol úver, teda ani skutočnosť, že žalovaná sa so splácaním úveru dostala do omeškania, zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

10. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Namietal, že žalovaná výslovne prehlásila a svoje vyhlásenie potvrdila svojím podpisom, že úver žiada poskytnúť zmenkou. Vlastným podpisom tiež potvrdila prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky. Žalobca súdu oznámil, že žalovaným podpísané potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti sa nachádza na konci zmluvy o úvere, ktorá bola súčasťou žalobného návrhu. Tiež uviedol, že ak žalovaná po podpise zmluvy nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 dní kalendárnych odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11. Odvolací súd dáva do pozornosti, že žalobca nenamietal, ani nerozporoval posúdenie poskytnutého spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bezpoplatkového podľa § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto odvolací súd správnosťou záverov súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmaval. Ďalej odvolací súd uvádza, že námietku, žalobcu, že v danej veci nebola správna aplikácia § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z., považuje za nedôvodnú, nakoľko súd prvej inštancie cit. ustanovenie na zistený skutkový stav ani neaplikoval.

12. Odvolací súd nemusí dať v zmysle ustálenej judikatúry odpovede na všetky položené otázky, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011), a preto sa odvolací súd obmedzil iba na podstatné odvolacie dôvody.

13. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 295 CSP súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepredložil relevantný dôkaz o poskytnutí úveru žalovanej, pričom v odvolaní uvádzané námietky žalobcu nepovažuje za relevantné. Odvolací súd reagujúc na námietky žalobcu uvádza, že samotné prevzatie zmenky nie je možné stotožňovať s prevzatím finančnej hotovosti. Odovzdanie zmenky predstavuje v prejednávanom spore poskytnutie platobného prostriedku, nie prevzatie peňažnej hotovosti, t. j. konkrétnej sumy peňazí. Zmluva o úvere obsahuje iba podpísané potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru zmenkou a potvrdenie o prevzatí zmenky, nie o prevzatí peňažnej hotovosti ako tvrdí odvolateľ. Skutočnosť, že by žalovaná vystavenú zmenku aj predložila na prijatie, a teda jej boli reálne poskytnuté finančné prostriedky, žalobca nepreukázal, keď žalobca má podľa § 150 CSP v spojení s § 132 ods. 1 CSP povinnosť nie len tvrdiť rozhodné skutočnosti, ale tieto aj dôkazmi preukázať. Vzhľadom na uvedené, musí odvolací súd konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o

svojom tvrdení, že na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol finančné prostriedky žalovanej, a preto súd prvej inštancie žalobu správne zamietol (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/18/2020 zo dňa 21. 05. 2020, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/25/2020 zo dňa 29.09.2020 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5CoCsp/16/2020 zo dňa 21. 07. 2020). Záverom odvolací súd dodáva, že žalobca rovnako uviedol, že žalovaná zaplatila 82 Eur, avšak odvolanie žalobca nezmenil, čo však na nedôvodnosti odvolania nič nemení.

14. Zo všetkých zhora označených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).